

Datum van
inontvangstneming

:

11/09/2019

Zaak C-558/19

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

23 juli 2019

Verwijzende rechter:

Tribunal Cluj (rechter in eerste aanleg, Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

3 juli 2019

Verzoekende partij:

Impresa ██████████ & C SPA Italy, filiaal Cluj

Verwerende partij:

Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Roemeense belastingdienst – directoraat-generaal voor grote belastingplichtigen)

[OMISSIS]

TRIBUNAL CLUJ

**GEZAMENLIJKE AFDELING VOOR ADMINISTRATIEVE, FISCALE,
ARBEIDS- EN SOCIALEZEKERHEIDSGESCHILLEN**

[OMISSIS]

Openbare terechtzitting van 3 juli 2018

[OMISSIS]

Het voorliggend geschil op het gebied van bestuurs- en belastingrecht tussen verzoekster Impresa ██████████ & C Spa Italia, vestiging Cluj (hierna: „verzoekster”), en verweerster Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (hierna: „verweerster”) heeft als voorwerp een bezwaar tegen een bestuurlijk-fiscale rechtshandeling.

[OMISSIS]

[OMISSIS] [O]p 2 juli 2018 heeft verzoekster een pleitnota gedeponeed betreffende het standpunt van verweerster waarmee deze laatste verzoekt om afwijzing van het verzoek om prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

[Verzoekster] geeft aan dat zij de vraag heeft geherformuleerd naar aanleiding van het standpunt van verweerster, in de zin dat, indien de bepalingen van artikel 11, lid 2, en artikel 29, lid 3, van het belastingwetboek zouden worden uitgelegd zoals verweerster betoogt, zij inbreuk zouden maken op artikel 49 en artikel 63 VWEU [OMISSIS] voor zover zou worden geoordeeld dat overdrachten van geld tussen een in een lidstaat gevestigd filiaal en de in een andere lidstaat gevestigde moedermaatschappij transacties zijn waarvoor verrekenprijzregels gelden.

DE TRIBUNAL

Overweegt in haar onderzoek van het verzoek om het Hof te bevragen en na onderzoek van de processtukken het volgende:

1. Omstandigheden van de zaak. Context van de procedure. Feiten.

De tribunal is in eerste aanleg aangezocht met een beroep tot nietigverklaring van het besluit [OMISSIS] van 23 november 201[7] betreffende het bezwaar tegen de aanslag [OMISSIS] van 20 september 2017 [OMISSIS] [en tot nietigverklaring] van de aanslag [OMISSIS] van 20 september 2017 van verweerster, waarin een aanvullende vennootschapsbelasting van 297 141,92 RON en een aanvullende heffingsgrondslag van 1 857 137 RON is opgelegd. **[Or. 1]**

Vastgesteld werd dat de verzoekende vennootschap, in de periode 29 juli 2016 tot en met 11 september 2017 met betrekking tot de vennootschapsbelasting is gecontroleerd door de voor verweerster bevoegde belastinginspectie, die naar aanleiding daarvan het belastinginspectieverslag [van] [OMISSIS] 20 september 2017 heeft opgesteld, dat de basis vormde voor de aanslag [van] [OMISSIS] 20 september 2017, waarbij aan verzoekster aanvullende fiscale verplichtingen zijn opgelegd ter hoogte van 297 141,92 RON en een aanvullende belastbare grondslag ten bedrage van 1 857 137 RON.

Bij de belastinginspectie is vastgesteld dat verzoekster, als uitlener, twee leenovereenkomsten had gesloten met SC Impresa [REDACTED] & C SPA Italia: de overeenkomst [OMISSIS] [van] 6 februari 2012 betreffende een lening door [uitlener] ten bedrage van 11 400 000 EUR, en de overeenkomst [OMISSIS] [van] 9 maart 2012 betreffende een lening door [uitlener] ten bedrage van 2 300 000 EUR. De bedragen werden aanvankelijk geleend voor een jaar, met de mogelijkheid van verlenging door middel van een aanvullende overeenkomst. De leenovereenkomsten bevatten geen rentebeding. Op 1 januari 2013 bedroeg het

uitstaande bedrag 11 250 000 EUR. De twee leningen zijn volledig terugbetaald per 9 april 2014.

Gezien deze leningen en gelet op de artikelen 11, lid 2, en 29, lid 3, van wet nr. 571/2003 inzake het belastingwetboek, heeft de belastinginspectie geconcludeerd dat verzoekster een filiaal is van de moedermaatschappij en dat de toegekende leningen overdrachten zijn die, in overeenstemming met de regels inzake verrekenprijzen, tegen de marktprijs hadden moeten worden verricht, waarbij de marktprijs de gemiddelde rente is van de nationale bank van Roemenië, dat verzoekster bijgevolg een aanvullende belasting van 297 141,92 RON verschuldigd was en dat er een aanvullende heffingsgrondslag van 1 857 137 RON moest worden vastgesteld.

Bij besluit nr. 114/23.11.2017 van verweerster is het bezwaar van verzoekster betreffende het bestreden bedrag ongegrond verklaard. Het beroep van verzoekster tegen dat besluit is op de rol van de tribunal te Cluj ingeschreven op 15 december 2017.

Verzoekster betoogt dat de door de belastingdienst aangevoerde wettelijke bepalingen in strijd zijn met artikel 49 en artikel 63 VWEU, voor zover zij bepalen dat overdrachten van geld tussen een in een lidstaat gevestigd filiaal en de in een andere lidstaat gevestigde moedermaatschappij handelingen zijn waarop verrekenprijzeregels van toepassing zijn, aangezien deze regels niet van toepassing zijn indien het filiaal en de moedermaatschappij zich op het grondgebied van dezelfde staat bevinden.

Verzoekster is dus van mening dat het standpunt van de autoriteiten in strijd is met de Europese regels.

2. *In rechte*

De tribunal stelt vast dat de rechtsvraag die aan de orde is in de bestuursrechtelijke procedure, betrekking heeft op de rechtmatigheid van vennootschapsbelasting heffing over de overdracht van financiële middelen tussen een filiaal en een moedermaatschappij, wanneer deze in twee verschillende lidstaten zijn gevestigd.

In deze omstandigheden moet worden verduidelijkt of deze methode van vaststelling van belastingverplichtingen een juiste toepassing van het Unierecht is in de zin van de artikelen 49 en 63 VWEU.

3. Na bestudering van de verzoeken tot verwijzing is de tribunal tot de slotsom gekomen dat voor de beslechting van het beroep [OMISSIS] de in de prejudiciële vraag vervatte beginselkwesties aan het Hof van Justitie van de Europese Unie moeten worden voorgelegd. **[Or. 2]**

4. [OMISSIS]

5. Relevante wettelijke bepalingen en rechtspraak

I. Bepalingen van het toepasselijke nationale recht

Wet nr. 571/2003 inzake het belastingwetboek

– artikel 7 – Definities van veelvoorkomende termen

(1) Voor de toepassing van deze wet, met uitzondering van titel VI, wordt met onderstaande termen en uitdrukkingen het volgende verstaan:

[...]

20. persoon – een natuurlijke of rechtspersoon;

21. verbonden personen – een persoon is verbonden met een andere persoon indien op de onderlinge relatie ten minste een van de volgende gevallen van toepassing is:

[...]

c) een rechtspersoon is met een andere rechtspersoon verbonden indien ten minste:

(i) de eerste rechtspersoon, direct of indirect, met inbegrip van de deelnemingen van verbonden personen, ten minste 25 % van de waarde/de aandelen of van de stemrechten van de andere rechtspersoon bezit, of zeggenschap heeft over de andere rechtspersoon;

(ii) de tweede rechtspersoon, direct of indirect, met inbegrip van de deelnemingen van verbonden personen, ten minste 25 % van de waarde/de aandelen of van de stemrechten van de eerste rechtspersoon bezit;

(iii) een derde rechtspersoon, direct of indirect, met inbegrip van de deelnemingen van verbonden personen, ten minste 25 % van de waarde/de aandelen of stemrechten van zowel de eerste als de tweede rechtspersoon bezit.

[...]

32. overdracht – verkoop, cessie of overdracht van eigendom, ruil van eigendom tegen diensten of een ander eigendom, en overdracht van fiduciaire activa in het kader van een fiduciaire transactie volgens het burgerlijk wetboek.

– artikel [11] – Bijzondere bepalingen voor de toepassing van het belastingwetboek

(2) In het geval van een transactie tussen een Roemeense persoon en een daarmee verbonden niet-ingezetene, alsmede tussen verbonden Roemeense personen, kan de belastingdienst het bedrag van de baten of lasten van elk van die

personen indien nodig aanpassen aan de marktprijs van de goederen of diensten die bij de transactie zijn geleverd. Bij het bepalen van de marktprijs van transacties tussen verbonden personen wordt gebruikgemaakt van de meest geschikte van de volgende methoden: [...]

– artikel 29 – Inkomsten van een vaste inrichting

(3) De belastbare winst van de vaste inrichting wordt bepaald door hem als een afzonderlijke persoon te behandelen en door bij de vaststelling van de marktprijs van een overdracht tussen de buitenlandse rechtspersoon en de vaste inrichting ervan de regels inzake verrekenprijzen te hanteren. Indien de vaste inrichting geen factuur heeft voor de aan haar door haar [Or. 3] statutaire zetel toebedeelde kosten, dienen de andere onderbouwende documenten bewijzen te omvatten betreffende het daadwerkelijk dragen van de kosten en een redelijke toedeling van die kosten door de vaste inrichting, krachtens de regels inzake verrekenprijzen.

II. Unierecht

Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie

„Artikel 49

(oud artikel 43 VEG)

In het kader van de volgende bepalingen zijn beperkingen van de vrijheid van vestiging voor onderdanen van een lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat verboden. Dit verbod heeft eveneens betrekking op beperkingen betreffende de oprichting van agentschappen, filialen of dochterondernemingen door de onderdanen van een lidstaat die op het grondgebied van een lidstaat zijn gevestigd.

De vrijheid van vestiging omvat, behoudens de bepalingen van het hoofdstuk betreffende het kapitaal, de toegang tot werkzaamheden anders dan in loondienst en de uitoefening daarvan alsmede de oprichting en het beheer van ondernemingen, en met name van vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 54, overeenkomstig de bepalingen welke door de wetgeving van het land van vestiging voor de eigen onderdanen zijn vastgesteld.”

„Artikel 63

(oud artikel 56 VEG)

(1) In het kader van de bepalingen van dit hoofdstuk zijn alle beperkingen van het kapitaalverkeer tussen lidstaten onderling en tussen lidstaten en derde landen verboden.

(2) In het kader van de bepalingen van dit hoofdstuk zijn alle beperkingen van het betalingsverkeer tussen lidstaten onderling en tussen lidstaten en derde landen verboden.”

6. *Redenen waarom de verwijzende rechter de prejudiciële vraag stelt*

[OMISSIS]

In de onderhavige zaak wordt de rechter verzocht de rechtmatigheid te toetsen van administratieve belastingdocumenten die zijn afgegeven door de belastingdienst, waarbij aan verzoekster aanvullende fiscale verplichtingen in de vorm van vennootschapsbelasting zijn opgelegd wegens het feit dat zij geld aan de moedermaatschappij in Italië heeft overgedragen. De belastingdienst heeft geoordeeld dat deze transacties, gelet op de bovengenoemde nationale wetgeving, moeten worden beschouwd als transacties tussen verbonden personen waarop de verrekenprijzeregels van toepassing zijn. De belastingdienst baseert die redenering op artikel 11, lid 2, van het belastingwetboek (reeds aangehaald), dat bepaalt dat op transacties tussen Roemeense personen en daarmee verbonden niet-ingezetenen de regels inzake verrekenprijzen van toepassing zijn, en deze dienst is voorts van mening dat het begrip „Roemeense personen” ook een filiaal omvat dat de vaste inrichting van een niet-ingezeten is, gelet op artikel 29, lid 3, van het belastingwetboek.

Indien deze transacties daarentegen werden verricht tussen een filiaal en een in Roemenië gevestigde moedermaatschappij, hadden zij niet kunnen worden aangemerkt als transacties waarvoor verrekenprijzeregels gelden, omdat de filialen door het belastingwetboek niet als afzonderlijke personen worden beschouwd wanneer zij geen vaste inrichting van een niet-ingezeten rechtspersoon vertegenwoordigen.

De Tribunal is van oordeel dat, in de omstandigheden van de onderhavige zaak, het recht van vestiging van artikel 49 VWEU wordt ingeperkt, aangezien de overdracht van geld tussen een filiaal in een lidstaat en de niet-ingezeten moedermaatschappij **[Or. 4]** belastender is dan dezelfde soort overdracht tussen een filiaal en de moedermaatschappij in dezelfde lidstaat.

Om deze redenen, rekening ermee houdend dat het Hof van Justitie zich nog niet over deze kwestie heeft uitgesproken en het geschil in eerste aanleg zal worden beslecht, acht de rechtbank het noodzakelijk, gelet op artikel 267 VWEU, de zaak voor te leggen aan het Hof [OMISSIS].

[OMISSIS]

OM DEZE REDENEN
 IN DE NAAM DER WET
 BESLIST ALS VOLGT:

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt krachtens artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

„Staan artikel 49 en artikel 63 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie in de weg aan een nationale regeling als die in de onderhavige zaak (artikel 11, lid 2, en artikel 29, lid 3, van Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal [wet nr. 571/2003 inzake het belastingwetboek]), die voorziet in de mogelijkheid om een bancaire geldovermaking van een in een lidstaat gevestigd filiaal aan de in een andere lidstaat gevestigde moedermaatschappij te herkwalficeren als inkomstengenererende transactie, met als gevolg dat de regels inzake verrekenprijzen verplicht van toepassing zijn, terwijl dezelfde transactie tussen een filiaal en een moedermaatschappij die beide in dezelfde lidstaat gevestigd zijn, niet op dezelfde wijze kan worden geherkwalficeerd en de regels inzake verrekenprijzen dan niet worden toegepast?”

[OMISSIS]